

Curaçao Cultuurgids en Agenda 2013

Sinaya Wolfert

Op een stralende zomerdag zitten we in hartje Amsterdam in de prachtige, zonovergoten tuin van Sinaya Wolfert. Een kopje thee, een heerlijk stuk taart en op de koop toe een warme croissant maken het plaatje compleet.

Door Solange Hendrikse

De omslag van de Cultuurgids.

Marshe Bieu.

Seu-verhaal drie.

W e kennen haar al van haar fotoboeken en deze keer gaat het om een *Cultuurgids* met haar fotografie en eigen interviews, waarin een agenda voor 2013 is verwerkt. Ze wil het liever niet over zichzelf hebben, maar over haar recente uitgave, waarin zoals we van haar gewend zijn veel aandacht uitgaat naar de sociale, culturele en maatschappelijke aspecten van en op Curaçao, met interviews, verhalen en leerzame informatie, waarin zij het heden en de toekomst vanuit het verleden in beeld probeert te brengen.

Zes jaar geleden begon ze met de uitgave van haar allereerste

fotoboek. Er was toen nog vrijwel niets waarin historische feiten waren vastgelegd en ze was nieuwsgierig of er een markt was voor Curaçaose thema's. Ook de gedachte terug te willen naar haar roots, gaf de doorslag het *Otrobanda*-fotoboek in 2006 uit te geven. Het boek sloeg goed aan en de meeste mensen durven dat niet en het kost gewoon heel veel tijd. Je moet van tevoren plannen, research doen, een projectplan schrijven, een prognose maken, met mensen praten en dan maar zien of ze willen meewerken. Ook de financiën moeten geregeld worden. Het is hartstikke kostbaar en het geld ervoor heb ik zelf niet. Maar het beviel zo goed dat ik dacht, ik ga

ermee door. Belangrijker nog is dat dergelijke projecten mij energie blijken te geven. Het komt uit mijn hart."

"Toen kwam mijn tweede boek uit *Koninkrijks van Curaçao*, is mij zelf wat minder goed bevallen, alhoewel het bijna net zo goed verkocht als het eerste boek. De wisselwerking tussen tekst en foto's had beter gekund, vind ik zelf. Teksten en foto's dienen elkaar te versterken en dat is daarin niet helemaal gelukt. Maar desondanks is het ook goed ontvangen. Toen merkte ik wel al dat ik wat dieper wilde gaan en dat de teksten een belangrijkere plek moesten gaan innemen naast de foto's."

"Over het daaropvolgende boek, *Religies*, heb ik dan ook wat langer gedaan. Dat was echt een thema achter gesloten deuren en dat vond ik ook interessanter en ik merkte dat ik een negatieve insteek zoals bolletjeslieders, losgeslagen jongeren, tienermoeders en chaos binnen de politiek. Het begon allemaal bij een opdracht die ik kreeg om foto's te mogen plaatsen, waarbij ik behoorlijk blufte dat ik kon schrijven, want anders kreeg ik de opdracht niet. Uiteindelijk leer je ervan en gaat het me nu redelijk goed af. Voor mij is het heel belangrijk dat mijn projecten ook publiciteit en aandacht krijgen in Nederland. Op Curaçao vindt het publiek vaak alles en iedereen goed, maar als het hier in Nederland lukt, pas dan denk ik op de goede weg te zijn. In Nederland zijn de mensen toch kritischer op fotografiegebied en de concurrentie is moordend. Voor mij is dat een trig-

ger. De bevestiging kwam voor mij toen ik een solo-expositie kreeg in de fotogalerie van de Amsterdamse Melkweg. Daarvoor ga je door een uitgebreide procedure met concurrenten die zich aanmelden uit de hele wereld en dat terwijl men slechts vijf heeft voor elf exposities per jaar. Teksten schrijven doe ik dus ook steeds meer en in deze *Cultuurgids* heb ik alles zelf geschreven. Jeannette van Ditzhuijzen heeft de eindredactie en correctie gedaan. Dit was natuurlijk een kleiner project, want na mijn boeken dacht ik eerst wat rust in te bouwen, omdat dat het zoveel energie vergt en veel werk is. Daarbij ligt de economie ook plat en mijn boeken zijn best duur. Privé kwamen er ook een aantal dingen aan, dus wilde ik gewoon een jaar inbouwen met geen heel ingewikkeld project. Maar ik wilde wel wat doen, want ik kan en wil niet stilzitten. Zo kwam ik op het idee van een cultuurgids van Curaçao met een aantal thema's die in het jaar 2013 belangrijk zijn. Het voordeel van een dergelijk product is dat je er meer creativiteit in kwijt kan. Als je eenmaal mee bezig bent, krijgt het gaandeweg meer vorm. Eerst had ik namelijk het plan gewoon een paar leuke cultuurthema's op Curaçao mee te pakken. Het grappige is dat uiteindelijk de hele cultuuragenda zich voor een heel groot deel richt op 150 jaar afschaffing van de slavernij, in 2013. Dat wilde ik eerst niet doen, omdat het zo'n beladen onderwerp is voor velen. Zo'n agenda moet wel verkopen, en ik dacht daarmee maar een beperkte doelgroep te

zullen bereiken. Maar uiteindelijk heb ik het op een hele creatieve, luchtige en leerzame manier weergegeven, met interviews die op prettige wijze gerelateerd zijn aan de slavernij, zoals de *Señ* in het dorpie Flip op Banda'ou, Tania Kross die een opera gepland heeft staan waar ze al lang mee bezig is die in productie te krijgen en Izaline Calister met haar plannen voor 2013, gericht op de slavernij. Ook percussionist Pernel Saturnino, van wie ik het mooi vind wat hij nu op Curaçao aan het doen is met zijn focus op kinderen, zo'n man verdient aandacht en tegelijkertijd heeft het meteen ook weer een link met de slavernij. Hij werkt met instrumenten die hun oorsprong vinden in de tijd van de slaven. Dus heel veel muziek en musici in de cultuurgids. Maar ook de spin Nanzi komt langs en de culinaire keuken. Daarnaast heb ik ook nog gezocht naar andere thema's voor 2013, bijvoorbeeld *Boy Dap* die 80 jaar oud wordt en Teatro Luna Blou dat 10 jaar bestaat. 200 Jaar Koninkrijk vind ik ook heel belangrijk, omdat het een heel essentieel moment is."

"Zelf vind ik de agenda heel leuk geworden. De eerste helft is eigenlijk een soort fotoboek met allemaal interviews, waarbij tekst en foto's elkaar aanvullen en uitbreiden postkaarten. Het tweede gedeelte is een kleurrijke agenda van 2013, met wederom uitneembare postkaarten en uitneembare elementen worden vermeld, die zowel in Nederland als op Curaçao plaatsvinden, maar altijd geleerd zijn aan Curaçaose the-

ma's, mensen en artiesten, zoals bijvoorbeeld het 200 jaar Koninkrijksfeest in Scheveningen, maar ook het theaterstuk *Hoe duur was de suiker* van stichting Julius heeft dat naar Curaçao komt. Er is ook een evenement tenoverzicht opgenomen voor zover de activiteiten in 2013 al bekend zijn. Een uitdaging dus. Hierdoor krijgt de agenda net weer een ander element. Ik hoop nu dat juist door het slavernijthema op een andere manier te brengen, dat ook bij jongeren aanslaat. Zij zijn er toch meer in geïnteresseerd als er leuke plaatjes bij staan en als het niet zo ingewikkeld wordt gebracht met van die moeilijk leesbare stukken over de slavernij. Dat staat te ver van hen af. Ik ben nog op zoek naar een sponsor die aan de hoogste klassen van bijvoorbeeld het Radulphus- en Stuyvesantcollege en het Maria Immaculata Lyceum (MIL) in de klassen 5 en 6 de agenda willen uitdelen, met aandacht voor de geschiedenis, want ze kunnen er heel veel uit halen en dan hebben ze ook meteen een agenda voor 2013. Tot nu toe is dat helaas niet gelukt, terwijl het toch een betaalbaar product is. Heel jammer, het zou zo mooi zijn de jongeren te bereiken met het thema slavernij. Dat is het risico van dit soort projecten. Ik begin ermee en ga ermee door. Het product komt er. En als je het niet rond krijgt, moet je het zelf betalen, want ik ga altijd door als de eerste sponsoren zich hebben aangemeld. Die wil ik dan niet laten zitten. Een van de sponsoren van dit project, en toch wel mijn om specifiek te vermelden, is de

Stichting Slavernijherdenking in Amsterdam. Deze stichting vond het toch wel heel belangrijk om aan dit project mee te werken. Datzelfde geldt overigens ook voor het Prins Bernhard Cultuurfonds Caribisch Gebied."

Het formaat van de agenda is 16x21, een A5'je en is een agenda die daarna voor de boekenkast bestemd is. Aan het eind van 2013 kan het agendadeel eruit gehaald worden. Aan de buitenkant is het alsof het een boekje is, maar er zit wel een ring in. Het voordeel daarvan is dat de kunstenaars met verschillende soorten papier heeft kun-

nen werken. Er zitten drie soorten papier in: voor het agendadeel, voor het fotoboekdeel en papier voor de postkaarten die erin kunnen blijven zitten of eruit gescheurd kunnen worden om te versturen. Wolfert: "Het is een nieuw product, zoals we nog niet kennen op Curaçao. Daarbij denk ik dat er, ondanks het digitale tijdperk, toch nog veel mensen zijn die een papieren agenda gebruiken, maar je moet ze wel wat extra's weten te bieden en dat doe ik met deze *Cultuurgids*."

De gids is voor 47 gulden verkrijgbaar in de boekhandels en verschillende galeries.

Slavernijmonument.

Boy Dap